

T R E Ś C :

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

506	— nr 162 z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie dokonywania nakładów inwestycyjnych w zakładach eksploatujących niektóre złoża kopalni	433
507	— nr 201 z dnia 24 kwietnia 1954 r. w sprawie określenia stanowisk kierowniczych, których zajmowanie wyłącza właściwość zakładowych komisji rozjemczych w sporach ze stosunków pracy	435
Z A R Z A D Z E N I A :		
508	— Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 kwietnia 1954 r. w sprawie zbytu wyrobów produkcji spółdzielczej	435
509	— Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 kwietnia 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu zwierzętami rzeźnymi	436
510	— Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 kwietnia 1954 r. o częściowej zmianie zarządzeń w sprawie wojskowego szkolenia studentów szkół wyższych oraz egzaminów końcowych z wojskowego szkolenia	536
511	— Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1954 r. w sprawie pokrywania niektórych wydatków pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych przez jednostki budżetowe	437
512	— Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 kwietnia 1954 r. w sprawie czasu trwania i terminu praktyk studenckich na poszczególnych kierunkach studiów w szkołach wyższych w roku 1954	437
513	— Ministrów Handlu Wewnętrznego oraz Kultury i Sztuki z dnia 15 grudnia 1953 r. dotyczące zmiany zarządzenia z dnia 7 sierpnia 1950 r. w sprawie ustalenia cen przy zakupie dzieł sztuki oraz artystycznych przedmiotów użytkowych	439
514	— Ministra Skupu z dnia 15 kwietnia 1954 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają w roku 1954 przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych	439
515	— Ministra Skupu z dnia 16 kwietnia 1954 r. w sprawie obrotów zwierzętami rzeźnymi	440

506

UCHWAŁA Nr 162 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1954 r.

w sprawie dokonywania nakładów inwestycyjnych w zakładach eksploatujących niektóre złoża kopalni.

W celu ułatwienia i zapewnienia najbardziej ekonomicznego wykonania zadań inwestycyjnych i eksploatacji złóż kopalni o skomplikowanej budowie, złóż zawierających kopalinę, której zapotrzebowanie jest niewielkie, oraz złóż o znaczeniu miejscowym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zakład dysponujący złożem kopalni, które wykazuje znaczną zmienność formy i budowy oraz dużą zmienność w rodzaju i jakości kopaliny, może dokonywać nakładów inwestycyjnych związanych z rozpoczęciem lub prowadzeniem eksploatacji złoża po zatwierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ określonej w uchwale nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) pod warunkiem, że jakość kopaliny w złożu została udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii A.

2. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określi w instrukcji szczegółowo złoża kopalni, o których mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Zakład dysponujący złożem zawierającym kopalinę, której zapotrzebowanie przez gospodarke społeczną jest niewielkie, lub złożem, którego zasoby umożliwiają eksploatację tylko w niewielkim rozmiarze, a w szczególności złożem nefrytu, bursztynu, kryształów górskich, litytu i chryzoprazu, może dokonywać nakładów inwestycyjnych związanych z rozpoczęciem lub dalszym prowadzeniem stałej eksploatacji złoża po za-

twierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ pod warunkiem, że:

- 1) jakość kopaliny w złożu została udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii A,
- 2) nie wolno dokonywać nakładów inwestycyjnych, które związane byłyby z budową trwałych budynków kopalnianych i administracyjnych osiedli mieszkaniowych, stałych zakładów przerobczych, bocznic normalnotorowych, stałych linii wąskotorowych, stałych dróg, mostów i wiaduktów, zabudowanych na stałe maszyn i urządzeń przeznaczonych do eksploatacji danego złoża.

2. Przy zachowaniu warunków określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 nakłady inwestycyjne mogą być dokonywane po zatwierdzeniu stopnia poznania zasobów złoża w podkategorii C₂, jeżeli przewiduje się, że eksploatacja będzie prowadzona tylko sezonowo lub przez okres krótszy niż jeden rok.

§ 3. 1. Zakład dysponujący złożem kopaliny będącej podstawą produkcji:

- 1) nowego zakładu ceramiki budowlanej, którego roczna produkcja nie przekroczy 3 milionów sztuk cegieł,
- 2) odbudowywanego zakładu ceramiki budowlanej, którego roczna produkcja nie przekroczy 5 milionów sztuk cegieł,
- 3) nowego lub odbudowywanego zakładu wapienno-piaskowego, którego roczna produkcja nie przekroczy 500 tysięcy sztuk cegieł,

- 4) nowego lub odbudowywanego zakładu wapienniczego, którego przerób roczny nie przekroczy 50 tysięcy ton wapienia,
- 5) nowego lub odbudowywanego zakładu kaflarskiego, którego przerób roczny nie przekroczy 100 tysięcy sztuk kafli,
- 6) nowego lub odbudowywanego zakładu przemysłu farb ziemnych (ochry i pokrewnych), którego przerób roczny nie przekroczy 1.000 ton kopaliny,
- 7) nowej lub odbudowywanej przetworni kredy, której przerób roczny nie przekroczy 1.000 ton kopaliny — może dokonywać nakładów inwestycyjnych związanych z rozpoczęciem lub prowadzeniem eksploatacji złoża po zatwierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ pod warunkiem, że jakość kopaliny w złożu została ponadto udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii A.

2. Czynne i znajdujące się w odbudowie zakłady wymienione w ust. 1 pkt 2—7 zwalnia się od obowiązku ustalenia stopnia poznania zasobów złoża przewidzianego w ust. 1 oraz w § 6 uchwały nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie ustalenia i zatwierdzania stopnia poznania zasobów (dokumentowania) złóż kopalin i rozmiaru dokonywania inwestycji przed przystąpieniem do eksploatacji złoża (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) w brzmieniu ustalonym niniejszą uchwałą — jeżeli rozpoczęcie lub prowadzenie eksploatacji nie wymaga żadnych nakładów bądź wymaga łącznych nakładów inwestycyjnych do 1 miliona złotych. Nakłady inwestycyjne do łącznej wysokości 250 tysięcy złotych mogą być dokonywane na podstawie decyzji kierownika zakładu, a do 1 miliona złotych — za zgodą właściwego ministra. Wysokość nakładów może być podwyższona ponad 1 milion złotych na podstawie opinii Prezesa Centralnego Urzędu Geologii — za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Inwestycje, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane pod warunkiem uprzedniego zarejestrowania złoża w Centralnym Urzędzie Geologii.

4. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określi zasady i tryb rejestrowania złóż, o których mowa w ust. 3.

§ 4. 1. Zakład dysponujący złożem mineralnych surowców budowlanych, a w szczególności złożem kamienia, piasku, żwiru oraz gliny, przeznaczonym do eksploatacji przez inwestora (wykonawcę) dla potrzeb wykonywanej inwestycji drogowej, budowlanej lub robót remontowych i leżącym w zasięgu transportu inwestora (wykonawcy), może dokonywać inwestycji związanych z rozpoczęciem lub prowadzeniem eksploatacji złoża po zatwierdzeniu stopnia poznania jego zasobów w podkategorii C₁ pod warunkiem, że:

- 1) jakość kopaliny w złożu została udokumentowana według wymagań przewidzianych dla kategorii B,
- 2) nie wolno dokonywać nakładów inwestycyjnych, które związane byłyby z budową trwałych budynków kopalnianych i administracyjnych, osiedli mieszkaniowych, stałych zakładów przerobczych, bocznic normalnotorowych, stałych linii wąskotorowych, stałych dróg, mostów i wiaduktów, zabudowanych na stałe maszyn i urządzeń przeznaczonych do eksploatacji danego złoża.

2. Przy zachowaniu warunków określonych w ust. 1 i 2 nakłady inwestycyjne mogą być dokonywane po za-

twierdzeniu stopnia poznania zasobów złoża w podkategorii C₂, jeżeli przewiduje się, że eksploatacja będzie prowadzona tylko sezonowo lub przez okres krótszy niż jeden rok.

3. Przepis § 3 ust. 2, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do złóż, o których mowa w ust. 1, bez względu na to, czy złoża jest eksploatowane w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, czy też ma być eksploatowane w przyszłości.

§ 5. Przy dokumentowaniu jakości kopaliny w kategorii B lub A należy przeprowadzić badania prób, przewidziane dla tych kategorii w obowiązujących przepisach, z tym że próby mogą być pobrane z wyrobisk wykonanych w ilości niezbędnej dla ustalenia zasobów złoża kopaliny w podkategorii C₂ lub C₁.

§ 6. Ustalenie zasobów złoża wymienionego w § 4 może być ograniczone do części złoża, której zasoby wystarczą do pokrycia przewidywanego zapotrzebowania. Eksploatacja złoża powinna w tym przypadku być prowadzona w sposób racjonalny, zabezpieczający właściwe wykorzystywanie zasobów całego złoża.

§ 7. Centralny Urząd Geologii (Komisja Zasobów Kopalin) zatwierdzając stopień poznania zasobów złóż wymienionych w §§ 1, 2, 3 i 4 powinien każdorazowo stwierdzić, że zasoby złoża zostały poznane w stopniu wymaganym niniejszą uchwałą i że zatwierdzenie stopnia poznania zasobów złoża uprawnia do dokonywania nakładów inwestycyjnych w rozmiarach określonych uchwałą.

§ 8. W miarę postępu robót eksploatacyjnych lub robót geologiczno-rozpoznawczych prowadzonych w złożu, o którym mowa w §§ 1 i 2, należy uzupełnić dokumentację geologiczną złoża i otrzymane wyniki (w szczególności plany, przekroje przez złoża i profile) przysyłać corocznie do Biura Dokumentacji Geologicznej przy Centralnym Urzędzie Geologii w terminie do dnia 31 marca następnego roku.

§ 9. Prezes Centralnego Urzędu Geologii może określić w drodze instrukcji szczególny sposób i tryb ustalenia oraz zatwierdzania stopnia poznania zasobów złóż, do których mają zastosowanie przepisy niniejszej uchwały.

§ 10. Przepisy niniejszej uchwały, uzależniające dokonywanie nakładów inwestycyjnych od zatwierdzenia stopnia poznania zasobów złoża w odpowiedniej kategorii, nie mają zastosowania do nakładów inwestycyjnych związanych z ustaleniem zasobów złoża. Nakłady te nie wchodzi do sum wymienionych w § 3 ust. 2.

§ 11. Przepis § 4 uchwały nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie ustalenia i zatwierdzania stopnia poznania zasobów (dokumentowania) złóż kopalin i rozmiaru dokonywania inwestycji przed przystąpieniem do eksploatacji złoża (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) nie dotyczy przypadków wskazanych w §§ 1—4 niniejszej uchwały.

§ 12. Przepis § 6 uchwały nr 864 Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie ustalenia i zatwierdzania stopnia poznania zasobów (dokumentowania) złóż kopalin i rozmiaru dokonywania inwestycji przed przystąpieniem do eksploatacji złoża (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1404) otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Zakład eksploatujący złożę w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały obowiązany jest w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. ustalić i uzyskać zatwierdzenie przez Centralny Urząd Geologii (Komisję Zasobów Kopalin) stopnia poznania tego złoża. Zakład eksploatujący złożę w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały może w terminie do dnia 31 grudnia 1954 r. dokonywać nakładów inwestycyjnych bez potrzeby uprzedniego ustalenia stopnia poznania zasobów złoża, jeżeli łączna kwota inwestycji nie przekroczy 250 tysięcy złotych. Wysockość nakładów może być podwyższona do 1 miliona złotych na podstawie decyzji właściwego ministra. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania

Gospodarczego na wniosek właściwego ministra zaopiniowany przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii może zezwolić na wykonywanie inwestycji bez potrzeby uprzedniego ustalenia stopnia poznania zasobów złoża powyżej 1 miliona złotych.”

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zainteresowanym ministrom oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

507

UCHWAŁA Nr 201 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 kwietnia 1954 r.

w sprawie określenia stanowisk kierowniczych, których zajmowanie wyłącza właściwość zakładowych komisji rozjemczych w sporach ze stosunków pracy.

Na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 24 lutego 1954 r. o zakładowych komisjach rozjemczych (Dz. U. Nr 10, poz. 35) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Właściwości zakładowych komisji rozjemczych nie podlegają spory ze stosunków pracy pracowników, zajmujących stanowiska kierownicze, a mianowicie:

- 1) dyrektorów (kierowników) przedsiębiorstw oraz ich zastępców;
- 2) kierowników działów i ich etatowych zastępców;
- 3) kierowników wydziałów (oddziałów) i ich etatowych zastępców;
- 4) kierowników samodzielnych komórek organizacyjnych, będących na prawach działów, wydziałów i oddziałów;

5) głównych księgowych (starszych księgowych) oraz pełniących obowiązki głównych i starszych księgowych;

6) komendantów straży przeciwpożarowej i przemysłowej;

7) kierowników kancelarii tajnej.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

508

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 kwietnia 1954 r.

w sprawie zbytu wyrobów produkcji spółdzielczej.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wyroby wytwarzane przez spółdzielnie nadzorowane przez Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła dzieli się na dwie grupy:

- 1) grupa I — wyroby zamieszczone na liście ustalonej przez Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) grupa II — pozostałe wyroby.

2. Listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się według nomenklatury planów produkcji.

§ 2. 1. Spółdzielnie wytwarzające wyroby grupy I mogą zbywać te wyroby wyłącznie jednostkom wymie-

nionym w liście, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, lub odbiorcom wskazanym przez te jednostki.

2. Spółdzielnie wytwarzające wyroby grupy II mogą zbywać te wyroby wyłącznie oddziałom wojewódzkim Spółdzielczej Organizacji Zbytu Drobnej Wytwórczości „Spółnota Pracy” lub odbiorcom przez nie wskazanym.

§ 3. Przepisy § 2 nie mają zastosowania przy sprzedaży wyrobów wytwarzanych przez spółdzielnie zrzeszone w Związku Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych w sklepach wzorcowych tych spółdzielni. W tych przypadkach mogą być sprzedawane wyroby:

1) grupy I — w ilości i asortymencie uzgodnionych z jednostkami wymienionymi w liście, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1;

2) grupy II — w ilości i asortymencie uzgodnionych z właściwymi oddziałami wojewódzkimi Spółdzielczej Organizacji Zbytu Drobnej Wytwórczości „Spółnota Pracy” oraz